

РЕШЕНИЕ

№ 19944

гр. ..., 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 138 СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА П. ПОПОВА

при участието на секретаря ВЕНЕТА К. В.А
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА П. ПОПОВА Гражданско дело № 20221110167162 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.341 и сл. от ГПК – делбено, в първа фаза - по допускане на делбата.

Ищецът твърди, че между страните е налице съсобственост върху описаните в исковата молба вещи, произтичаща от наследствено правоприемство.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва фактическите твърдения относно възникването на съсобствеността между страните. Противопоставя възражение за изтекла придобивна давност. Претендира разноски.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Съгласно на чл.344, ал.1 от ГПК в решението, с което се допуска делбата, съдът се произнася по въпросите между кои страни и за кои имоти ще се извърши тя, както и каква е частта на всеки съделител. Решението, постановено в първата фаза на делбеното производство се ползва със сила на присъдено нещо по въпроса за собствеността на имота, предмет на делбата, което означава, че с иска за делба на съсобствен имот не се осъществява само потестативното право на съсобственика, насочено към ликвидирането на съсобствеността, а се цели също така установяване наличието на съсобственост между определени лица и размерът

на тяхното участие в съсобствеността. Решението за допускане на делба има преди всичко установителен характер, с който се признава наличието на съсобственост между страните и размерът на техните части. Ако не бъде призната съсобственост, не би се допуснала и съдебна делба. Следователно без доказването на собствеността на делбените имоти този ефект не би могъл да настъпи и да се постанови решение за допускане на делбата, какъвто е настоящия случай.

Имотът, по отношение на който се цели допускане до делба съставлява ..., находящ се в жилищна сграда-..., вход ..., на ... етаж построен върху държавна земя, комплекс „...“ ... ч. в гр. ..., състоящ се от: две стаи, дневна, кухня и други сервизни помещения със застроена площ 88.02 кв.м., с прилежащите - избено помещение ... , 0,796% идеални части от общите части на сградата, съставляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор ... по кадастрална карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед .../...г. на ИД на АГКК

Този имот е придобит по време на брака на Ж. М. /чиито наследник се твърди да е ищцата/ и ответника Г. М., сключен на ...г., на името на ответника М. като обезщетение срещу отчужден негов личен имот. Общата цена на дадения като обезщетение имот е 11 978 лв. и се покрива от сумата 8 009 лв., представляващи стойността на отчуждения личен имот и внесените от него собствени средства. За разликата до пълната стойност на ...а от 3 969 лева е вписана законна ипотека.

Когато срещу отстъпеното в обезщетение жилище следва да се доплати разлика в цената, както е в случая, и това стане през време на брака, съответната на тази част разлика от собствеността на жилището се включва в съпружеската имуществена общност, макар жилището да е придобито срещу индивидуален имот на единия съпруг /.../. С оглед тези разяснения съдът прима, че разликата в цената /между придобития имот и стойността на личното имущество на Г. М., посочени в нотариалния акт за собственост/ в размер на 3 969 лева, съставлява съпружеска имуществена общност. Сумата от 8 009 лева е трансформирана в стойността на придобития имот, и съставлява лично имущество на Г. М..

Предвид вложеното от него лично имущество, делът му от правото на собственост върху закупения през време на брака процесен ... към момента на придобиването му е 8 009/11 978 идеални части. Останалите 3 969/11 987 идеални части са били съпружеска имуществена общност, съобразно чл. 21, ал. 1, във вр. с ал. 3 от СК.

Със смъртта на Ж. М., СЮ е прекратена, при което $\frac{1}{2}$ идеална част от

правото на собственост в режим на СИО е преминало в патримониума на съпруга ѝ Г. М. /3969/23974 идеални части/, а останалата част, съгласно чл.9, ал.1 от ЗН е преминала върху наследниците ѝ – преживелия съпруг и синът ѝ, при квоти – по 1/2 за всеки от тях, съответно – по 3969/47948 идеални части за всеки от тях.

Така, след смъртта на Ж. М., правото на собственост върху делбения имот е принадлежало на ответника и синът ѝ – О. Б., при дялове съответно – 43943/47948 идеални части за съпруга и 3969/47948 идеални части за детето.

О. Б. е починал през, при което собствените му идеални части от делбения имот са придобити от наследника му – К. Б. П. – негов баща /чл.6 от ЗН/.

К. П. е починал през и е оставил наследник по закон Б. П. – негов син, който през същата година се е отказал от наследството на своя баща. Така, наследството на К. П., в т.ч. и 3969/47948 идеални части от делбения имот, е преминало към следващите редове негови наследници по закон – чл.7 и чл.8 от ЗН. Вярно е, че по делото липсват доказателства за наследниците по закон на К. П. до шеста степен включително. Независимо от това обаче доколкото нито се твърди, нито се установява ищцата Л. И. да е в родство по права и/или по съребрена линия с К. П., същата не се явява негов наследник, респ. не придобива права върху включените в наследствената маса 3969/47948 идеални части от делбения имот, притежавани от Ж. М..

Вярно е, че ищцата е сестра на Ж. М., и като такава е включена в кръга законни наследници по чл.8, ал.1 от ЗН. Същата обаче не е от лицата, призовани към наследяване – наследниците на К. П., поради което не може да получи и наследството на Ж. М., в т.ч. посочените идеални части от делбения имот. В случай, че К. П. няма наследници по закон, то с оглед разпоредбата на чл.11 от ЗН, притежаваните от него идеални части от имота ще станат собственост на Общината – в случая Столична община, предвид местоположението на имота, но не и на ищцата Л. И.. В конкретния случай ищцата не наследява нито Ж. М., нито нейния син О. Б., нито неговия баща К. П., поради което не притежава и включените в наследството му 3969/47948 идеални части от делбения имот

Л. И. не притежава право на собственост в имота, предмет на делба, поради което предявеният иск следва да бъде отхвърлен само на това основание, без да се обсъждат доводите на ответника за придобиване на делбения имот по давност, в т.ч. и събраните в тази насока доказателства /свидетелски показания/.

Представеният от ответника документ „Саморъчно завещание” с дата ...г., за

който се твърди, че е съставен от Ж. М., следва да бъде изключен от доказателствата по делото, предвид установената по реда на чл.193 и сл.ГПК неистинност на същия – неавтентичност, съгласно заключението на вещото лице по приетата СГЕ, което съдът не намира основание да не цени.

Предвид неоснователността на предявения иск, в тежест на ищцата следва да се възложат сторените от ответника разноски по делото – 450 лева възнаграждение за вещо лице и 4 000 лева - заплатено адвокатско възнаграждение, намалено до минималния размер по чл.7, ал.4 вр.чл.7, ал.2, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, предвид основателното възражение за неговата прекомерност.

На основание чл.9, пр.1 от ТДТКССГПК, ищцата следва да бъде осъдена да заплати по сметка на СРС сумата от 100 лева – ДТ по делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Л. С. И., ЕГН *****, срещу Г. В. М., ЕГН *****, иск за делба на следния недвижим имот - ... (...), находящ се в жилищна сграда-... (...), вход ..., на ... (...) етаж построен върху държавна земя, комплекс „...“ ... ч. в гр. ..., състоящ се от: две стаи, дневна, кухня и други сервизни помещения със застроена площ 88.02 (осемдесет и осем цяло и две стотни) кв.м., с прилежащите - избено помещение ... (...), 0,796% (нула цяло седемстотин деветдесет и шест хилядни) върху сто идеални части от общите части на сградата, при съседни на жилището: стълбище, С. Х. Х., П. Ц. П., ул. „...“, на избраното помещение: коридор, Д. и Т. Т., М. и М. М., а съставляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор ..., по кадастрална карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед .../...г. на ИД на АГКК, с адрес на имота: гр. ..., район ..., ж.к., бл. ..., ..., находящ се. на ... в сграда с идентификатор ..., предназначение: Жилищна сграда – многофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор предназначение на самостоятелния обект: Жилище, ... - в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, брой нива на обекти: 1, посочена в документа площ: 88.02 кв.м. , прилежащи части: мазе 15 и 0.796% ид.ч. от общ.ч. на сгр. ниво: 1, съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: ..., ..., под обекта:90, над обекта: стар идентификатор:....

ПРИЗНАВА че представеният по делото документ - саморъчно завещание

от ...г. със завещател Ж. С. М., е НЕИСТИНСКИ – невтентичен /не носи подписа на лицето, сочено като негов автор/ и ИЗКЛЮЧВА същия от доказателствата по делото.

ОСЪЖДА Л. С. И., ЕГН *****, да заплати на Г. В. М., ЕГН *****, сумата от 4 450 лева – разноси по делото.

ОСЪЖДА Л. С. И., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 100 лева – ДТ по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____